

moci mít na druhé dobrý vliv – podobně jako ho měly sestry z Aljašky na mě.

Dokážete se v následujících slovech dokumentu „Žijící Kristus“ najít? „Naléhavě všechny žádal, aby následovali Jeho příklad. Kráčel stezkami Palestiny, uzdravoval nemocné, navracel zrak slepým a křísil mrtvé.“¹⁰

My, sestry v Církvi, nekráčíme stezkami Palestiny a neuzdravujeme nemocné, ale můžeme se modlit a používat uzdravující lásku Usmíření na nemocné, napjaté vztahy.

I když jako Spasitel nezpůsobíme, aby slepí prohlédli, můžeme svědčit o plánu spasení těm, kteří jsou slepí duchovně. Můžeme otevřít oči jejich porozumění tomu, že pro věčné smlouvy je nutná kněžská moc.

Nebudeme křísit mrtvé, jako to dělal Spasitel, ale můžeme mrtvým požehnat tím, že najdeme jejich jména pro chrámovou práci. Pak je vskutku pozvedneme z jejich duchovního vězení a nabídneme jim cestu věčného života.

Svědčím o tom, že máme žijícího Spasitele, Ježíše Krista, a skrze Jeho moc a světlo budeme schopny zahánět temnotu světa, propůjčit hlas pravdě, kterou známe, a mít vliv na druhé, aby k Němu přišli. Ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

ODKAZY

1. M. Russell Ballard, „Men and Women and Priesthood Power“, *Liahona*, Sept. 2014, 36.
2. Harriet R. Uchtdorf, *The Light We Share* (2014), 41.
3. Thomas S. Monson, „Nebot jsem byl slepý, ale nyní vidím“, *Liahona*, červenec 1999, 69.
4. Nauka a smlouvy 50:24.
5. Nauka a smlouvy 88:7.
6. George Q. Cannon, v: *Příprava na vstup do svatého chrámu* (brožurka, 2002), 36.
7. Mosiáš 3:19.
8. D. Todd Christofferson, „Mravní síla žen“, *Liahona*, listopad 2013, 30.
9. Nauka a smlouvy 4:2.
10. „Žijící Kristus – svědectví apoštolů“, *Liahona*, duben 2000, 2.

President Dieter F. Uchtdorf

Druhý rádce v Prvním předsednictvu

Žijme podle evangelia s radostí

Důvěřujte ve spásnou moc Ježíše Krista; dodržujte Jeho zákony a příkázání. Jinými slovy – žijte podle evangelia s radostí.

Milované sestry, drahé přítelkyně a požehnané učednice Ježíše Krista, je mi ctí, že mám příležitost být s vámi při zahájení další generální konference Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů. V příštím týdnu se První předsednictvo spolu s Dvanácti apoštolů setká se všemi generálními autoritami a generálními vedoucími pomocných organizací a v sobotu a v neděli pak proběhnou další zasedání naší celosvětové generální konference. Jsem velmi vděčný prezidentu Thomasu S. Monsonovi, prorokovi Božímému naší doby, že mě požádal, abych jménem Prvního předsednictva promluvil k sestram Církve.

Když jsem přemýšlel o tom, co bych mohl říci, vzpomněl jsem si na ženy, jež formovaly můj život a pomáhaly mi procházet výzvami smrtelnosti. Jsem vděčný za svou babičku, jež se před několika desetiletími rozhodla vzít svou rodinu na mormonské shromáždění svátosti. Jsem vděčný za sestru Ewigovou, starší svobodnou paní v Německu, jejíž jméno v němčině znamená „sestra Věčná“. To od ní babička dostala toto odvážné a nádherné pozvání. Jsem velmi vděčný za

svou maminku, která provedla své čtyři děti vřavou 2. světové války. Také myslím na naši dceru, vnučky a budoucí generace spravedlivých žen, které po nás jednoho dne přijdou.

A samozřejmě budu navždy vděčný své manželce Harriet, jež mě okouzila jako dospívající dívka, nesla ta nejtěžší břemena naší mladé rodiny jako matka, stojí při mně jako manželka a miluje a opatruje naše děti, vnoučata a pravnoučata. Byla a je silou našeho domova v časech dobrých i zlých. Vnáší sluneční svit do života všech, kteří ji znají.

Nakonec jsem velmi vděčný vám všem, milionům věrných sester nejrůznějšího věku po celém světě, jež toho tolik děláte pro budování království Božího. Jsem vám vděčný za bezpočet způsobů, jimiž inspirujete lidi kolem sebe, pečujete o ně a žehnáte jim.

Dcery Boží

Těší mě, že mohu být mezi tolika dcerami Božími. Když zpíváme píseň „Jsem dítě Boží“, její slova nám pronikají do srdce. Přemítání o této pravdě – že jsme děti nebeských rodičů¹ – nás naplňuje vědomím o našem původu, účelu a určení.

Je dobré pamatovat na to, že jste vždy dítě Boží. Tato znalost vám pomůže projít těmi nejtěžšími obdobími v životě a bude vás inspirovat k vykonání pozoruhodných věcí. Je však také důležité pamatovat na to, že skutečnost, že jste dcery věčných rodičů, není pocta, kterou jste si zasloužily nebo kterou můžete někdy ztratit. Dcerou Boží zůstanete navždy a na věky. Váš Nebeský Otec má pro vás vysoké cíle, ale *samotný* božský původ vám nezaručí vaše božské dědictví. Bůh vás sem poslal proto, abyste se připravovaly na budoucnost nádhernější než cokoli, co si dokážete představit.

Požehnání, jež Bůh slibuje věrným, jsou velkolepá a inspirující. Patří mezi ně „trůny, království, knížectví a moci, panství, veškeré výšiny a hlubiny“.² A k získání těchto nepředstavitelných požehnání je zapotřebí něčeho více než jen duchovního rodného listu nebo „průkazu člena klubu Děti Božích“.

Ale jak je tedy můžeme získat? Spasitel zodpověděl tuto otázku v naší době:

„Pokud se neřídíte zákonem mým, nemůžete dosáhnouti této slávy.

Neboť těsná je brána a úzká je cesta, která vede k oslavení. ...

Přijměte, tudíž, můj zákon.“³
Z tohoto důvodu hovoříme o kráčení po cestě ucednictví.

Hovoříme o poslušnosti Božích příkázání.

Hovoříme o žití podle evangelia s radostí a s celým srdcem, mocí, myslí a duší.

Bůh ví něco, co my ne

Přesto některým z nás poslušnost Božích příkázání nepřipadá pokaždé zrovna jako něco radostného. Přiznejme si to: některá nám mohou připadat obtížnější a méně přitažlivá – příkázání, k nimž přistupujeme se stejným nadšením jako dítě sedící před talířem zdravé, ale nenáviděné zeleniny. Zatínáme zuby a nutíme se jim vyhovět, abychom mohli přejít k příjemnějším činnostem.

Možná si v takových okamžicích klademe otázku: „Je opravdu třeba dodržovat *všechna* Boží příkázání?“

Moje odpověď na tuto otázku je jednoduchá:

Domnívám se, že Bůh ví něco, co my ne – věci, jejichž pochopení přesahuje naše schopnosti! Náš Otec v nebi je věčná bytost, jejíž zkušenosti, moudrost a inteligence jsou nekonečně větší než ty naše.⁴ A co víc, Bůh k nám chová věčnou lásku a soucit

a zaměřuje se na jeden požehnaný cíl – uskutečnit naši nesmrtelnost a věčný život.⁵

Jinak řečeno, On nejen *ví*, co je pro vás nejlepší; On si také dychtivě *přeje*, *abyste si volily* to, co je pro vás nejlepší.

Budete-li tomuto v srdci věřit – budete-li opravdu věřit, že velkým posláním našeho Nebeského Otce je povznést a oslavit Jeho děti a že On ví nejlépe, jak to udělat, připadá vám pak rozumné přijmout a dodržovat Jeho příkázání, a to i ta, jež nám připadají obtížná? Nemáme si snad vážít sloupů osvětlení, které nám dal, aby nás vedly tmou a zkouškami smrtelnosti? Označují cestu zpět do našeho nebeského domova! Volíte-li si cestu Nebeského Otce, kladete tím božský základ pro svůj osobní pokrok jakožto dcery Boží a ten vám bude žehnat po celý život.

Myslím, že součástí našeho problému je představa, že Bůh má všechna svá požehnání zamčená v nějakém velkém oblaku v nebi a že nám je nedá, dokud se nebudeme řídit nějakými přísnými, autoritářskými požadavky, jež stanovil. Příkázání však taková vůbec nejsou. Nebeský Otec na nás ve skutečnosti neustále vylévá požehnání. Náš strach, pochybnosti

a hříchy jim však, podobně jako deštník, brání v tom, aby dosáhla až k nám.

Jeho přikázání jsou láskyplné návody a božská pomoc, jež nám pomáhají zavřít onen deštník, tak aby nás nebeská požehnání mohla zkrápět.

Musíme přijmout skutečnost, že přikázání Boží nejsou jen dlouhým seznamem dobrých nápadů. Nejsou to „tipy pro život“ z internetového blogu nebo motivační citáty z nástěnky Pinterestu. Jsou to božské rady, založené na věčných pravdách, a dané proto, aby přinesly „pokoj v tomto světě a věčný život ve světě, který přijde“.⁶

A tak máme na vybranou. Na jedné straně jsou názory světa s jeho neustále se měnícími teoriemi a spornými motivy. Na druhé straně je Boží slovo pro Jeho děti – Jeho věčná moudrost, Jeho spolehlivé sliby a Jeho láskyplné pokyny, jak se vrátit do Jeho přítomnosti ve slávě, lásce a vznešenosti.

Rozhodnutí je na vás!

Stvořitel moří, píščin a nekonečných hvězd vám právě dnes podává ruku! Nabízí vám skvělý návod na štěstí, klid a věčný život!

Abyste získaly na tato velkolepá požehnání nárok, musíte se pokorit, používat víru, vzít na sebe jméno Kristovo, vyhledávat Ho ve slovech i v činech a odhodlaně „stát jako svědkové Boží za všech dob a ve všech věcech a na všech místech“.⁷

Proč poslušnost?

Jakmile pochopíte skutečnou povahu Boha a Jeho přikázání, pochopíte lépe i samy sebe a onen božský účel své existence. Díky tomu se vaše motivace k dodržování přikázání změní a budete ze srdce toužit žít podle evangelia s radostí.

Například ti, kteří účast na církevních shromážděních chápou jako osobní způsob, jak více milovat Boha,

najít klid, pozvednout druhé, vyhledávat Ducha a obnovit svůj závazek následovat Ježíše Krista, mají mnohem bohatší prožitky než ti, kteří tam svůj čas jen prosedí. Sestry, účast na nedělních shromážděních je *velmi důležitá*, ale jsem si celkem jist, že našemu Nebeskému Otci záleží dokonce ještě více na naší víře a pokání než na statistice o účasti.

Nebo jiný příklad:

Jedna osamělá matka dvou malých dětí nedávno dostala plané neštovice. Samozřejmě její děti zanedlouho také onemocněly. Pro tuto mladou matku bylo téměř nemožné dokázat se postarat o sebe i o děti. A kvůli tomu její obvykle dokonalý domov byl neuklizený a plný nepořádku. Ve dřezu se kupilo špinavé nádobí a všude se povalovalo oblečení.

Zatímco se snažila utiřit plačící děti, a do pláče bylo i jí samotné, ozvalo se zaklepání na dveře. Byly to její navštěvující učitelky. Viděly, v jak těžké situaci tato matka byla. Viděly její dům, její kuchyň. Slyšely, jak děti pláčou.

Kdyby se tyto sestry staraly jen o to, aby jako každý měsíc vykonaly předepsanou návštěvu, mohly matce předat talíř domácích sušenek, zmínit, že jim na posledním Pomocném sdružení chyběla, a říci něco ve smyslu: „Dej nám vědět, kdybys něco potřebovala!“ A pak by s dobrou náladou odešly,

spokojené, že mají další měsíc splněno na 100 procent.

Naštěstí tyto sestry byly skutečné Kristovy učednice. Všimly si, co jejich sestra potřebuje, a využily své mnohé talenty a zkušenosti. Uklidily nepořádek, vnesly do domova světlo a čistotu a požádaly další sestru, aby přinesla nějaké velmi potřebné potraviny. Když nakonec všechnu práci dokončily a loučily se, mladé matce tekly slzy – slzy vděčnosti a lásky.

Od toho okamžiku se náhled této mladé matky na navštěvující učení změnil. „Vím,“ řekla, „že nejsem jen bod, který si někdo potřebuje odškrtnout na seznamu povinností.“

Ano, je třeba, aby navštěvující učitelky přicházely věrně každý měsíc, ale nesmějí při tom opomíjet ten nejdůležitější aspekt tohoto přikázání – lásku k Bohu a k bližním.

Pokud na Boží přikázání a na svůj podíl na budování Jeho království pohlížíme jako na položky v seznamu povinností, uniká nám samotná podstata učednictví. Přicházíme o růst, který plyne z radostného života podle přikázání našeho Otce v nebi.

Není třeba, aby putování po cestě učednictví bylo trpkou zkušeností. Je „sladší nade vše, co je sladké“.⁸ Není to břemeno, které nás stahuje dolů. Učednictví pozvedá našeho ducha a povznáší srdce. Inspiruje nás k víře,

naději a pravé lásce. Naplňuje našeho ducha světlem v obdobích temnoty a klidem v obdobích smutku.

Dává nám božskou moc a trvalou radost.

Žijte podle evangelia s radostí

Drahé sestry v evangeliu, ať už vám je 8, nebo 108, přál bych si, abyste skutečně věděly a chápaly jedno:

Jste milovány.

Jste pro své nebeské rodiče vzácné.

Onen nekonečný a věčný Stvořitel světla a života vás zná! Pamatuje na vás.

Ano, Bůh vás miluje i v tento den a navždy bude.

Nečeká na to, že vás bude milovat, až překonáte své slabosti a zlovyky. Miluje vás dnes, přičemž si je plně vědom všech obtíží, s nimiž zápolíte. Je si vědom toho, že se na Něj obracíte v modlitbě plně upřímnosti a naděje. Ví o dobách, kdy jste se držely slábnoucího světla a věřily jste – i uprostřed rostoucí temnoty. Ví o vašem

utrpení. Ví o výčitkách svědomí z toho, co se vám nedaří nebo v čem nejste úspěšné. A přesto vás miluje.

A Bůh ví i o vašich úspěších; i když vám mohou připadat malé, On si jich všímá a váží si každého z nich. Miluje vás za to, že se věnujete druhým. Miluje vás za to, že druhým podáváte pomocnou ruku a pomáháte jim nést jejich těžká břemena – i když vy samy máte těžkosti.

Ví o vás všechno. Vidí vás jasně – zná vás takové, jaké opravdu jste. A miluje vás – dnes i kdykoli jindy!

Domníváte se, že vašemu Nebeskému Otci záleží na tom, zda váš make-up, oblečení, účes nebo nehty jsou dokonalé? Myslíte si, že to, jakou pro Něj máte cenu, se mění podle počtu přátel, které máte na Instagramu nebo Pinterestu? Myslíte si, že chce, abyste si dělaly starosti s tím, když si vás na Facebooku nebo na Twitteru někdo odebere z přátel nebo vás přestane sledovat, a byly kvůli tomu smutné? Myslíte si, že vnější

přitažlivost, velikost oblečení nebo oblíbenost mají sebemenší vliv na vaši hodnotu v očích Toho, kdo stvořil vesmír?

Miluje vás nejen pro to, kým jste právě dnes, ale i pro onu osobu slávy a světla, kterou se se svým potenciálem a touhou můžete stát.

Více než jste si kdy dokázaly představit, si přeje, abyste dosáhly svého určení – návratu se cítí do svého nebeského domova.

Svědčím, že toho lze dosáhnout tak, že své sobecké touhy a nevhodné cíle položíme na oltář oběti a služby. Sestry, důvěřujte ve spásnou moc Ježíše Krista; dodržujte Jeho zákony a přikázání. Jinými slovy – žijte podle evangelia s radostí.

Modlím se o to, abyste v životě prožily obnovenou a ještě širší míru oné nádherné lásky Boží; abyste našly víru, odhodlání a oddanost, jež vám umožní poznávat Boží přikázání, uchovávat je v srdci jako poklad a s radostí žít podle evangelia.

Slibuji vám, že když tak učiníte, objevíte v sobě to nejlepší – to, čím *opravdu* jste. Objevíte, co skutečně znamená být dcerou Věčného Boha, Pána veškeré spravedlivosti. O tom vám vydávám svědectví a zanechávám s vámi své požehnání jako apoštol Páně, ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

ODKAZY A POZNÁMKY

1. Bůh není jen náš Vládce a Stvořitel; je také náš Nebeský Otec. Všichni muži a ženy jsou doslovně synové a dcery Boží. President Joseph F. Smith učil, že „člověk jako duch byl počat a zrozen z nebeských rodičů a byl vychován do dospělosti ve věčných příbytcích Otce, dříve než přišel na zemi v časném [fyzickém] těle“. (*Učení presidentů Církve: Joseph F. Smith* [2003], 335.)
2. Nauka a smlouvy 132:19.
3. Nauka a smlouvy 132:21–22, 24.
4. Viz Izaiáš 55:9.
5. Viz Mojžíš 1:39.
6. Nauka a smlouvy 59:23.
7. Mosiáš 18:9.
8. Alma 32:42.

Sobral v Brazílii